

GÁRDONYI GÉZA

HÁROM MESE

GÁRDONYI GÉZA
HÁROM MESE

JÁTSSZUNK BOLOND ISTÓKOT!

ISTÓK UTAZIK

Egyszer, hogy sok gyermek volt látogatóban nagyapóéknál, olyan játékot kértek nagyapótól, hogy mindnyájan játszassák.

Nagyapó kiválasztotta a legidősebb fiút és azt mondta neki:

- Állj ide középre, a többi meg köröskörül. Hallottad-e ezt a közmondást: Bekukkantott, mint Bolond Istók Debrecenbe?

- Hallottam.

- Nohát gondold el, hogy az a Bolond Istók szabólegény. Ahogy varra, eszébe jut, hogy jó lenne, ha megnézné Debrecent. Feltarisznyáz. Meg is indul. Útközben sok a baja: hol vízen kell átúsznia, hol a hortobágyi bikák elől kell fára másznia, hol a jégeső szakad rá és ő reszket a hidegtől. Szóval, beszélj el egy történetet, amit magad találsz ki elmondás közben. Az a fő, hogy sok mozdulattal beszéljen az Istók. Mert a játéknak éppen az a mulatsága, hogy akik téged hallgatnak, minden mozdulatodat utánozzák.

A fiú aztán ezt a történetet mondta el. (Ahol a gyerekeknek utánozniuk kellett, dőlt betűkkel szedődött.)

Hol volt, hol nem volt, még a Hortobágyon is túl volt egy büszke szabólegény. Ezt a szabólegényt úgy hívták: Bolond Istók. Azért hívták így, mert az utcán mindig ilyen sietősen sántikálva járt. Egyszer ez az Istók, ahogy ott öltögeti a tűt a műhelyben, meg nyirkálja a posztót az ollóval, igen megéhezik.

- Jaj - azt mondja a hasára tapintva -, de szörnyű éhes vagyok édesanyám.

- Hát fiam, itta káposzta, egyél.

Belekóstol Istók a káposztába, de biz a káposzta nagyon savanyú! Brr, de nagyon savanyú.

No, le is csapja a villát:

- Elmegyek Debrecenbe! Azt hallottam, ott nagyon jó a káposzta.

Bolond Istók

Bodri putyga

MIÓTA HARAGSZIK A KUTYA A MACSKÁRA?

Egyszer a kutyák nagy lakomát csaptak. Bodri kutya föltette a fehér sapkát, felkötötte a fehér kötényt és azt mondta:

- Én vagyok a szakács.

Fazékba rakta a sok csontot. Lábasa a tésztát. Aztán odahívta a Sajót:

- Gyere ide, kóstolgasd az ételeket. Ha már jó lesz, mondd meg.

Kóstolgatta Sajó. Megkóstolta a galuskát is. Egyszerre csak azt mondja:

- Ejnye komám, nincsen ezen tejfel. Így nem lesz jó.

Keresi a Bodri a kamrában a tejfelt, hogy majd tesz rá, de egy kanálnyi se volt a háznál.

- Hamar menjen el valaki a boltba!

Csakhogy ki menjen?

Kutya nem mehet, egyikük se hagyhatja ott a konyhát. Meglátja a lovat. Odaszalad hozzá:

- Szaladj el hamar ló pajtás a boltba tejfelért, nem tudunk főzni.

- Nem szaladhatok kutya pajtás, mindjárt itt a gazdám, indulunk szántani.

Szalad a Bodri kutya tovább, meglátja a tehenet:

- Fuss el hamar tehen pajtás, de a boltba egy kis tejfelért, nem tudunk főzni.

- Nem futhatok kutya pajtás, már várnak otthon. Meg akarnak fejni.

Szalad a Bodri kutya tovább. Meglátja a macskát, amint hosszúra nyúlva lépegetta mezőn.

- Hova, hova, macska pajtás?

- Megyek egerészni.

- Ne menj egerészni, macska pajtás, inkább szaladj el a boltba tejfelért, nem tudunk főzni.

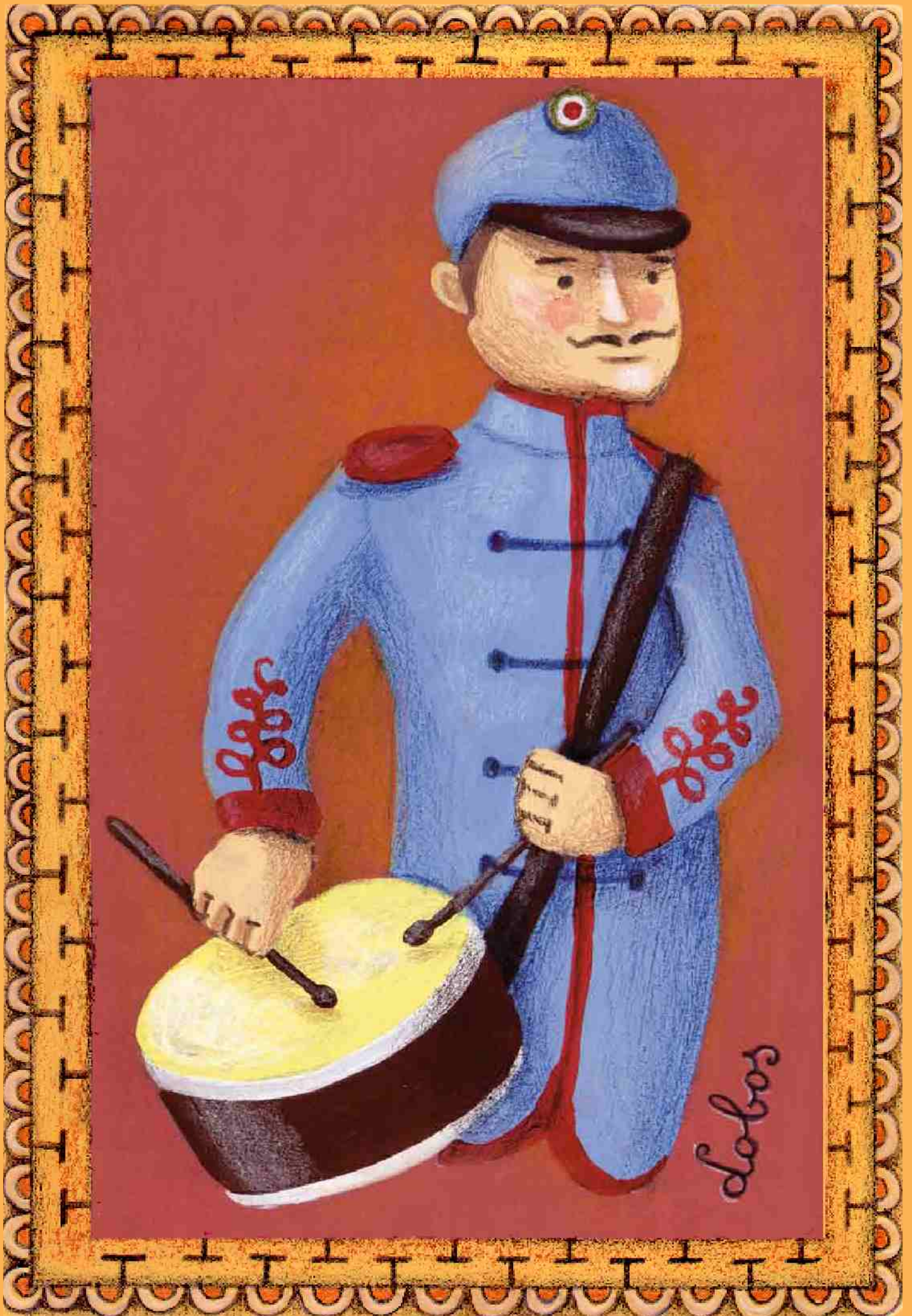
- Nem bánom, kutya pajtás, elszaladok érte.

Szalad a cica a boltba. Kimérik neki a tejfelt. Ballag vele vissza a kutyákhoz.

Amint ballag, nagyon csiklandozza a tejfel az orrát. Aznap

Sajó kutya

Lobos

